

In dankbare herinnering aan

Gerrit Eijkhout

echtgenoot van
Dien Eijkhout - Wijnhoven

* 16 - 12 - 1932
Groesbeek

† 7 - 11 - 2022
Groesbeek

Na een leven met heel veel zorgen, maar toch vooral een lang, gelukkig en dienstbaar leven is Gerrit, mijn man, ons pap, thuis en in ons midden gestorven. Een jaar was hij ziek. Hij wist dat hij ging sterven, maar hij wilde leven. Hij kon nog niet gemist worden. Maar het leven heeft zijn eigen diepe, door God gegeven wetten en daarop vertrouwde hij ook. Met veel dankbaarheid en liefde denken we aan hem terug.

Pap werd geboren in 'n gezellig, hartelijk, arbeidzaam gezin als middelste van 7 kinderen van Grad Eijkhout en Maria de Bruin. Hij groeide op in de crisis- en oorlogsjaren. Daarvoor hield hij heel zijn leven een diepe belangstelling. Terug van de evacuatie ging hij, met niet meer dan lagere school, aan het werk in een schoenfabriek. Daar leerde hij zichzelf het vak. Ooit maakte hij voor Elleke schoenen, die zo goed waren dat de Maartenskliniek hem vroeg als vakman. Toen de schoenfabriek failliet ging, ging hij in de bouw. Op zijn 52^e kon hij vervroegd uittreden. Nu kon hij eindelijk in alle rust zijn tijd besteden aan de zorg voor Elleke en Gerrie. Op zijn 23^e had hij Dien leren kennen. Hun verliefdheid groeide uit tot liefde en in 1958 trouwden ze. In 1970 kregen ze een voor de kinderen aangepaste woning aan de Korenbloemstraat.

Pap was een stille, rustige, zorgzame, lieve echtgenoot en vader. De zorg voor Elleke en Gerrie beheerste zijn leven en dat van mam. Zonder tegenzin was hij altijd bereid bij te staan en vooral te zoeken naar oplossingen. Pap dacht in oplossingen. Op zijn eigen, kundige manier vond hij altijd een weg of oplossing. Ook later toen hij de rechterhand werd in het werk van Gerrie.

De zorg voor Elleke en Gerrie vroeg heel veel energie. Ondanks goede zorg in Nederland werden pap en mam overvraagd door alle formulieren, procedures en telefoontjes om de juiste hulp. Ontelbare uren brachten ze door in 't ziekenhuis en de Maartenskliniek. Ze verdienen er de hemel voor. Een groot verdriet was de lijdensweg en het naderende sterven van Elleke. Elleke was dapper en schonk in haar strijd geluk en bemoediging aan ons. Dagelijks is zij nu, na 30 jaar, nog steeds in onze gedachten en bij ons.

Er was ook veel vreugde: om en met de kinderen, de tuin en de groentenkas, de hulphond Kelly, de hechte band met de familie, trompet spelen bij fanfare Jubilate Deo, de studie, het examen en het werk van Gerrie en het 60-jarige jubileum 4 jaar geleden. Het licht overschaduwde het donker.

Gerrit, sterke, lieve echtgenoot en vader, we hebben het goed gehad samen, een heel leven lang. Hartelijk dank voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend en vooral voor wie je was in ons midden. Het ga je goed op de grote reis.

Dien
Elleke 27-9-1992 †
Gerrie